

РЕШЕНИЕ

№ 22368

гр. София, 29.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав, в
публично заседание на 22.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **9913** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.145 и следващите от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл.84, ал.4 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ) във връзка с.

Образувано е по жалба на М. А. Ю., с ЛНЧ [ЕГН], гражданин на С., срещу Решение № 8844 от 20.08.2024г. на Председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет (ДАБ), с което на основание чл.17, ал.4 вр. чл.13, ал.1, т.6 от ЗУБ представяне с фалшива самоличност или използване на неистински документи) на жалбоподателя е отнет предоставения с Решение № 4711 от 25.03.2024г. хуманитарен статут.

В жалбата (лист 6-7) се твърди, че лицето не се е представило с фалшива самоличност и не е използвало неистински или подправени документи с невярно съдържание. Според рентгенографското изследване възрастта му била 16 години, което съвпадало с твърдението му, че е [дата на раждане] ДАБ разполагала с извлечение от граждански регистър от С. за това обстоятелство. Въпросът за възрастта не бил основание за отнемане на предоставения хуманитарен статут. Повече от месец лицето било незаконно задържано в ПЗТ-Б.. Жалбоподателят не е бил с висока степен на обществена опасност, а поради непълнолетието си принадлежал към уязвима група. Имал по голям брат с предоставен хуманитарен статут, който можел да се грижи за него. С оставането му в България би се спазил принципът за целостта на семейството. В съдебно заседание пълномощникът на жалбоподателя, адв. Г., заявява, че жалбоподателят е непълнолетно лице, към момента поведението му е добро. В лично изразено становище жалбоподателят заявява, че обвиненията са взети от интернет, той ги отрича, няма нищо общо с тях и същите са недоказани.

Ответникът - Председателят на ДАБ, чрез юрисконсулт Г., в съдебно заседание моли съда да

отхвърли жалбата и да остави в сила оспореното решение като правилно и законосъобразно. От събраните доказателства се установявало, че твърдените от жалбоподателя обстоятелства не съответствали на документа му за самоличност. Лице, което търсило международна закрила, би следвало да спазва законите на страната. Обстоятелството, че жалбоподателят има брат, с предоставен от България хуманитарен статут, било неотносимо.

Прокурор Р. от Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

В административното производство пред ДАБ за предоставяне на международна закрила на лицето е съставен регистрационен лист от 06.12.2023г. (лист 172-173 от делото). Според него чужденецът е [дата на раждане] в [населено място], С., (поправено на „10.01.2006г., [населено място]“ от служител на ДАБ, с дата на поправката 12.08.2024г.)

В декларация от 06.12.2023г. (л.158) лицето е заявило, че е уведомено за наказателната отговорност за неверни данни по чл.313 от Наказателния кодекс, както и че декларираните данни няма да бъдат променяни в хода на производството, освен при предоставяне на национални документи.

На същата дата срещу подпис лицето е било своевременно запознато с правата си в производството за предоставяне на международна закрила (л.168 и сл.), които съдържат и уведомяване относно това, че ако служители на ДАБ преценят, че молителят е навършил 18 години, на същия ще бъде извършена експертиза относно това обстоятелство, включително рентгенография.

На същата дата е извършена бърза оценка на най-добър интерес на детето (л.149 и сл.)

Всички действия, посочени по-горе са извършени в присъствието на социален работник, съответно всички съставени документи са подписани и от него.

След съответна покана (л.162), с молителя е проведено интервю на 01.02.2024г. (л.135-137). На него той е заявил, че е роден през 2004г. Обяснил е, че не се е представил като пълнолетен при регистрацията, защото се страхувал и защото така бил посъветван от трафиканта. Съгласил се да му бъде направено костно изследване. Не е бил ползвал други имена. (Останалата част от информацията, дадена на това интервю, не е предмет на изследване по настоящото дело). Протоколът за интервюто е подписан, освен от лицето, още и от социален работник и от назначения с решение на Национално бюро за правна помощ (л.138) като на лице от „уязвима група – непридружен малолетен/непълнолетен“ адв. М. Д..

На 01.02.2024г. е подписал и декларация (л.134), че е съгласен да му бъде направена експертиза за възрастта, включително да му бъде направена рентгенова снимка на карпалната област (китката на ръката).

С разпореждане (л.133) от 01.02.2024г. на интервюиращ орган при ДАБ на лицето, поради съмнение за малолетната му възраст, произтичащо от признаците на външния му вид, е назначена такава експертиза.

Съгласно резултати от образното изследване по тази експертиза (от 21.02.2024г.), лицето е на 16 години (л.126) – тоест, следва да е роден през 2008г.

С Решение № 4711 от 25.03.2024 г. (л.111-114) на жалбоподателя е бил отказан бежански, но предоставен хуманитарен статут. В мотивите на решението е прието, че чужденецът е непридружен непълнолетен и поради това попада в уязвима група.

На 29.07.2024г. молителят е подписал декларация (л.106), че е [дата на раждане] в [населено място], С..

На 13.08.2024г. лицето е представило извлечение от Гражданския регистър към МВР на С. (л.99, превод – л.98), с посочена дата на издаване – 03.10.2023г. Според този документ, лицето е родено на 10.01.2006г. в [община].

За изясняване на това разминаване на данните (тези, заявени по време на регистрацията - дата на раждане 10.01.2008г. в [населено място], и тези по новопредставения документ - 10.01.2006г. в [община]), след съответна покана (л.80) с лицето е проведено интервю на 13.08.2024г. (протокол, л.78-79, също л.88-89). На него чужденецът е заявил, че се е представил за непълнолетен по съвет на трафиканта. Не съзнавал, че умишлено дава неверни данни, тъй като бил много изморен и стресиран от преминаването на границата. Документът представя на по късен етап от производството, тъй като родителите му го изпратили по-късно. При преминаването си от С. към Т. имал в себе си лична карта, но някакви войници му я взели и я скъсали. Не бил излъгвал, само се бил объркал.

В административното производство е установено, че лицето има брат - А. А. Ю., за когото е образувано производство по разглеждане на молба за международна закрила (регистрационна карта, л.63), и същият живее под наем по сключен договор (л.65 и сл.).

При тези факти и обстоятелства административният орган е постановил оспореното решение (л.45-46).

В него е констатирал, че чуждият гражданин е заявил различни години на раждане – 2008г. при регистрацията си, 2004г. по време на интервюто (първото, по молбата за предоставяне на международна закрила), на което интервю е признал, че е излъгвал, както и 2006г. по представеното от него извлечение от сирийския граждански регистър. На второто интервю пък (това, в производството по отнемане на предоставения хуманитарен статут) отрекъл и 2004г. и 2008г. като родини на раждане. Въз основа на това административният орган е приел, че фактите и доказателствата, събрани по време на производството, не съответстват на представения документ за самоличност и на основание чл.17, ал.4 вр. чл.13, ал.1, т.6 от ЗУБ е отнел предоставения на лицето с Решение № 4711 от 25.03.2024г. хуманитарен статут.

В съдебното производство е представена нова извадка от Гражданския регистър към МВР на С. (л.194, превод – л.192), с дата 09.09.2024г. Според този документ, лицето е родено на 10.01.2008г., с посочено място на раждане - А..

Съдът констатира, че в двете извлечения от гражданския регистър са различни както години и мястото на раждане на лицето, така и цифрите на националния му номер.

В съдебно заседание са представени две справки, изготвени от Дирекция „Международна дейност” при ДАБ относно обстановка в С. (л.199 и сл. и л.203 и сл.), актуални съответно към 27.08.2024г. и към 15.10.2024г. Към датата на постановяване на настоящото решение и двете справки не са актуални с оглед публично известния факт на сваляне на режима на Б. А. през декември 2024г.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Решението на ДАБ е връчено на лично на жалбоподателя на 02.09.2024г., жалбата е подадена чрез административния орган до съда на 13.09.2024г., тоест в 14-дневния срок по чл.149, ал.1 от АПК, от активно легитимирано лице, имащо право и интерес от оспорване на административния акт, поради което съдът дължи произнасяне по същество.

Съдът намира, че разгледана по същество, жалбата се явява основателна.

Оспореното решение е издадено от председателя на ДАБ при МС - компетентен орган съгласно чл. 48, ал. 1, т. 1 ЗУБ. Спазена е предписаната от закона писмена форма и приложимите административнопроизводствени правила. Изпълнени са изискванията на чл. 78 от ЗУБ по отношение на образуване на производството по отнемане на международна закрила и

уведомяване на чужденеца.

Решението обаче е издадено в противоречие с материалния закон.

Съгласно чл. 17, ал. 2 от ЗУБ предоставен статут на бежанец се отнема, когато по отношение на чужденеца се установи наличието на основание по чл. 12, ал. 1 или чл. 13, ал. 1, т. 6 и 7 от ЗУБ. В случая статутът на бежанец на жалбоподателя е отнет поради наличие на основание по чл. 13, ал. 1, т. 6 от ЗУБ. Разпоредбата изброява хипотези, в които чужденецът: „се представя с фалшива самоличност или използва неистински, подправен документ или документ с невярно съдържание, за които по време на производството продължава да твърди, че са истински“. Административният орган не сочи коя точно от изброените хипотези има предвид под посоченото фактическо основание: „От събраните факти и доказателства по време на производството по международна закрила по безспорен начин се установява, че твърдените от него факти не съответстват на представения документ за самоличност“. Предвид, че по делото е налице противоречива информация за датата на раждане на жалбоподателя в диапазона 2004-2008г., включително и представените в последното съдебно заседание документи, сочещи дата на раждане отново през 2008г., то остава неясно с кои данни влиза в противоречие заявеното от жалбоподателя.

Предвид това, от приетите по делото доказателства не се установява наличието на някоя конкретна хипотеза от визираната в оспореното решение разпоредба на чл. 13, ал. 1, т. 6 от ЗУБ. Действително, в административната преписка, а и после в хода на делото, са налице противоречиви данни за датата на раждане на жалбоподателя. При всички случаи обаче и предвид установеното с медицинската експертиза, към момента на подаване на молбата за закрила на 07.12.2023г. жалбоподателят не е бил навършил пълнолетие, бил е все още дете по смисъла на българското законодателство. Звучи логично даденото от него обяснение, че е възможно, предвид ситуацията, в която се е намирал: чужденец, в чужда страна, пристигнал с помощта на трафикант и давайки сведенията с преводач, да е дал неточна информация за възрастта си. Конкретната дата на раждане е част от компонентите на понятието „самоличност“, но грешката в тази дата не означава непременно, че кандидатът за закрила се представя с фалшива самоличност, няма противоречия относно имената на чужденеца, страната и мястото му на раждане, семейство. Няма данни и чужденецът да е използвал неистински, подправен документ или документ с невярно съдържание, за които по време на производството продължава да твърди, че са истински, макар и по делото да се събраха документи с посочени дати и от 2006г., и от 2008г., така че към момента коя е точната дата на раждане на жалбоподателя продължава да бъде спорно. Тази противоречива информация обаче не следва да се третира, сама по себе си като основание за отнемане на вече предоставения хуманитарен статут с оглед ситуацията в страната на произход С. през 2023г.-2024г., без да е доказано някое от конкретните в чл. 13, ал. 1, т. 6 от ЗУБ хипотези. В хода на производството е била изготвена медицинска експертиза, че кандидатът е на възраст 16 г., което означава, че органът е взел решението си при наличие на обективна информация.

Следователно, от събраните доказателства по делото не може да се направи категоричен извод, че жалбоподателят се представя под фалшива самоличност или използва неистински, подправен документ или документ с невярно съдържание, за които по време на производството продължава да твърди, че са истински, поради което органът е приложил неправилно и при недоказано фактическо основание разпоредбата на чл. 17, ал. 2 от ЗУБ във връзка с чл. 13, ал. 1, т. 6 от ЗУБ.

По гореизложените съображения настоящият съдебен състав приема, че обжалваното решение е незаконосъобразно и следва да се отмени поради противоречието му с материалния закон.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София-град, 6-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 8844 от 20.08.2024г. на Председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет., с което отнема предоставения с Решение № 4711 от 25.03.2024г. хуманитарен статут на М. А. Ю..

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: